

Meseország vándorai

Meseország útjain falevelek piroslanak, sárgállanak, a még jókedvű szellő fújta oda őket a fákról. Őszre jár az idő, s a vándormadarakkal együtt két meseföldi vándor, Márkos Albert és Mátravölgyi Ákos is útra kelt, hogy muzsikát, színeket, képeket hozzon ajándékba a debreceni bábosoknak és nézőiknek...

MÁRKOS ALBERT

Márkos Albert 1967-ben született Kolozs-várott, és pontosan ő az ötödik a családjában, aki (egymást követően!) ezt a nevet viseli. Náluk nemcsak a név, hanem a zene szeretete és művelése is családi hagyomány: „Szépapám, Márkos Mózes alapította a tarcsafalvi iskolát, az ő fia az első Márkos Albert, aki unitárius kántor és tanító volt.

A második Márkos Albert magyar- és latintanár a kolozsvári Unitárius Gimnáziumban, a harmadik professzor a kolozsvári Zeneművészeti Főiskolán és zeneszerző, a negyedik – édesapám – hegedűművész és a kolozsvári Filharmonikus Zenekar koncertmestere, az ötödik zeneszerző és csellista, a hatodik, a fiam zongorázni tanul. Ez a családi örökség valószínűleg egyaránt köszönhető a géneknek és a nevelésnek, de a véletlen is közrejátszott, például nagyapám orvos szeretett volna lenni, de a családnak túl drága volt az egyetem, így lett zenész, majd zeneszerző. Szolfézsra még ő kezdett el kicsi koromban tanítani.”

Fotó: Sági Zsófia

A Kolozsvári Zeneakadémián folytatott tanulmányokat, azonban másodév végén otthagya az iskolát, s ekkor zenei pályafutásának egy másik iskolája kezdődött. „Kamaszként nem akartam megváltani a világot, sokat gyakoroltam, s bekerültem a Zeneakadémiára. Azonban két év után befejeztem klasszikus zenei tanulmányaimat. Akkoriban azt hittem, nem is fogok többé zenélni. 1988 és 1992 közt szimfonikus és kamarazene-karokban dolgoztam. Csellistaként rengeteg gyakorlással odáig jutottam, hogy szólístaként játszbattam az Aradi Filharmonikusokkal Camille Saint-Saëns

a-moll csellóversenyét. Azonban annyira sok munkával, fáradtsággal és stresszel jár a szólistaszakma, hogy megkönnyebbülés volt lemondani róla. Azt éreztem, ez nem a nekem való életforma. Elkezdtem mindenfélét olvasni, filozófiát, vallást, színpadi műveket. Huszonnégy évesen éltem meg kamaszkoromat, amikor az ember úgy érzi, ki tudja fordítani a világot a négy sarkából.”

1993-ban átköltözött Budapestre, beiratkozott a Buddhista Főiskolára, ekkor ismerkedett meg a budapesti művészvilággal. *„Tamás öcsém beszélt a Buddhista Főiskoláról. Megnéztem, s ott ragadtam. 1993 elején kerültem Palotai Zsolt által a Tilos Rádióba. Ott láttam, hogy a zenélésnek vannak más módjai is. Megismerkedtem Keszég Lacival, egy vajdasági fiúval, aki nagybőgőn játszott. Elbírtak minket az egyetemi színpadra zenélni egy kiállításmegnyitóra. Aztán Laci felkért, hogy szerezzek zenét egy előadásához. (Azóta legalább ötven darabot csináltunk együtt.) Elindult a szekér, bírtak fesztiválokra zenélni szerte Európában, megismertem Mezei Szilárdot, akivel mai napig szívesen játszom együtt. Szerveztünk mi is koncerteket, fesztiválokat. Később a MU Színházban Leszták Tibor és Kovács Gerzson Péter vett a szárnyai alá.”*

A filmes szakmába Nagy András operatőr segítségével, ajánlásával került be. Idén a 40. Magyar Filmszemlén az *Utolsó idők* című film zeneszerzőjeként a legjobb eredeti filmzenéért járó díjat vehette át Márta Istvántól.

„Nagy András, az elismert, több díjjal kitüntetett operatőr ajánlott engem a filmes szakma figyelmébe. Az első igazi mozifilmzeném Mispál Attila A fény ösvényei című filmjéhez készült. Ezután kezdetét vette a nagyüzem, amibe hamar bele tudtam illeszkedni. Mindig meg kell találni a megfelelő, a kellő arányt művészet és üzlet közt. Vannak olyan munkáim, ahol a művészi szabadság csak öt százalék. A színházban vagy a filmeknél közösen kell létrehozni egy-egy jó alkotást, ilyenkor az egót nem szabad előtérbe tolni. Mások viszont akár kilencven százalék is lehet az egyéni kreativitás eredménye. Ez mindig az adott munkától függ.”

A Vojtina Bábszínházba Kuthy Ágnes hívására érkezett, hogy *A kis December király* című, 2009. szeptemberében a gyermekközönség elé kerülő előadás-hoz zenét szerezzen muzsikustársával, G. Szabó Hunorral együtt.

„Ez az első bábszínházi munkám, ilyen szempontból újdonság nekem. Először elolvastam Axel Hacke meséjét, majd a Gimesi Dóra által írt bábszínházi darab szövegekönyvét is. Kuthy Ágnes rendezővel és G.Szabó Hunor zeneszerző-társammal sokat beszélgettünk a meséről, a történet filozófiai tartalmáról, a meséből készülő előadásról.

A rendezőnek batározott elképzelései voltak, hogy milyen zenét szeretne az előadásához. Kíváncsian várom, hogy milyen előadás születik, s remélem, a bemutatóm én is ott tudok majd ülni a közönség soraiban.”

Kiss Judit Erzsébet

EK

Közel 20 éve elkezdődött

életem azon időszakában amelyben a gyermekként megízlelt világot már magam és alkotótársaim által valószínű és valószínűtlenül megvalósítottam és valószínűtlenül megvalósítottam.

Sokáig szülővárosomban a Csóka Bábzinházban

remek meretek és alkotótársak között munkájjával, tanulva és alkotva 9 éven keresztül

munkálkodtam a színház műhelyében.

...Utána következnek azok az évek, hónapok, napok és órák, melyek ugyan már adott esetben a múlt része, de már a jelent is magába foglalják.

Az elmúlt évek folyamán Magyarország majd minden bábzinházában megfordultam mint tervező. A határon túl is bemutatkoztam munkáimmal. (Szerbia, Lengyelország) Most a Vojtina Bábzinházban "A kis December király" című előadásban veszek részt mint látványtervező.

Két fiattal és feleségemmel keményen élek.

Megyek tovább ezen az úton!
"igyekszem!"

...munkámból kifolyólag sokat utazom hol vonattal, busszal vagy bármivel.

